

Posouzení bakalářské práce

Michal Děd: Současný stav české žurnalistiky zaměřené na moderní populární hudbu. Fakulta humanitních studií, Praha 2006, 51 s.

(Ladislav Hrdý)

Něco ke genezi bakalářské práce: Autor patří mezi ty studenty, kteří jsou plní nápadů a zájmu o danou tematiku, a tak se práce rozvíjela s velkým předpokladem, že bude velice úspěšnou. Tak vznikly základy kapitol 5. Popis hudebních časopisů a 6. Analýza obsahu hudebních časopisů s ohledem na použité novinářské žánry.

Poté autor přikročil ke zpracovávání dalších kapitol (zvl. 7. Hudební publicistika na internetu). Když začal objevovat souvislosti, propojenost a dělbu funkcí obou, i dalších médií, začal se rozhodovat, kdy odevzdat práci, a tak zakončit bakalářské studium na FHS UK.

Proč padl nejbližší možný termín vysvětlí jistě autor sám, nicméně jako vedoucí práce musím konstatovat, že to bylo na úkor kvality. Nadějný rozjezd se zpomalil a Michalu Dědovi se v šibeničním termínu sice podařilo práci dokončit, avšak utrpěly jak struktura, tak obsah práce. Jak v úvodu, tak v dalším textu, natož v závěrech, pak už nezbyl čas se podrobněji rozepsat o vlastnostech a funkcích, vztazích a zvláštnostech jednotlivých médií při šíření jak hudby, tak informací o ní. Na propracovanosti a kvalitě jednotlivých kapitol se zcela zřetelně projevuje, jak byl nebo nebyl autor tísněn časem. Jako by chtěl dát najevo, že jde o neuzavřenou práci, o práci, která bude mít pokračování, a že v tomto pokračování doplní chybějící nebo nepropracované části. Některé části jakoby autor nestačil pročíst ještě jednou, opravit překlepy, drobné tiskové chyby, jinde interpunkci atp. (viz post scriptum)

Přesto přese všechno lze považovat Dědovu práci za přínos. Nejen proto, že se celkem tak speciálního tématu ještě nikdo u nás nezaobíral, ale také pro možnost pohlédnout na stav žurnalistiky v úzce vymezeném prostoru tzv. moderní populární hudby. A je pochopitelné, že to určitě vypovídá také o žánrech hudby, které do tohoto prostoru patří.

V kapitole 2. Cíle práce jsou uvedeny čtyři hlavní cíle práce a je zapotřebí konstatovat, že základy těchto vytyčených cílů autor vytvořil. Metodologický přístup byl vhodný, i když informačně vždy ne zcela naplněný.

Autor se v zásadě opírá především o dva hlavní zdroje informací:

- (a) rozhovor se šéfredaktory jednotlivých časopisů a serverů;
- (b) data získaná analýzou obsahu letošních březnových čísel časopisů.

K oběma je nutné připomenout:

Ačkoli se autor omezil na rozbor obsahu březnových čísel roku 2006, neměl by to zdůvodňovat jen rozhovory se šéfredaktory a tvrdit, že

„Všichni šéfredaktoři časopisů mi v rozhovoru potvrdili, že struktura časopisů, co se týče rozsahu jednotlivých rubrik, je do značné míry pevná, takže rozdíly v míře použití jednotlivých novinářských žánrů jsou mezi vydáními časopisů zanedbatelné“. (str.11) Toto tvrzení není doloženo ani uvedením rozhovorů v příloze, ani citací výpovědi jediného šéfredaktora: navíc, co znamená formulace „do značné míry pevná“ nebo co to jsou „zanedbatelné“ rozdíly? Obdobně nedoložené tvrzení je uvedeno na str.40: „Jelikož podle slov svých šéfredaktorů mají všechny časopisy poměrně pevně stanovenou strukturu rubrik, není odchylka vůči vydáním časopisů v jiných měsících velká.“ I novináři by se měly takovým formulací vyhýbat.

Za velmi cennou lze pak považovat podkapitulu „6.2. Závěr analýzy obsahu zkoumaných časopisů“. Najdeme tam vypracovaný přehled průměrných rozsahů jednotlivých novinářských žánrů rubrik. Škoda jen, že zřejmě nezbyl čas vytěžit z nich větší množství konstatování či dalších hypotéz.

O bakalářské práci Michala Děda by bylo možné ještě dlouho psát. Ponechávám další připomínky a dotazy do diskurzu obhajoby. Zatím se přikláním k možnosti ohodnotit tuto bakalářskou práci 32 KB.

V Praze dne 6.9.2006.

Ladislav Hrdý

P.S.: Ještě je zapotřebí znovu připomenout, že i pro bakalářskou práci platí moudrost o kvapné práci. V časopisech mají svého korektora, bakalářskou práci si musí korektorsky vyčistit autor.

Za nejvážnější hrubou chybu ve formulacích považuji několikeré nevhodné použití slovesného vidu slovesa soustředit se, soustřeďovat se: „Kvůli omezenému rozsahu této práce se budu soustředit ...“ (str.6) „Soustředit se budu též na trendy ve vývoji zkoumaných hudebních časopisů.“(str.9) „Soustředit se budu též na trendy ve vývoji zkoumaných hudebních serverů.“(tamtéž) „Podle šéfredaktorky se časopis soustředí (věta je v přítomném čase, tudíž má být nedokonavé „soustřeďuje“) na české hudební skupiny, neboť...“(str.17) „V důsledku se hudební časopisy začaly více soustředit na...“(str.51)

Z ostatních stylistických chyb vyjímám ty „nejzdařilejší“:

„Report zveřejňuje zpravodajství pouze ohledně známých hudebních skupin.“ (str.17)

„Časopis je rozdělen na tři třetiny.“ (str.21)

Na str. 44 autor vyjmenoval jednotlivé sekce serveru Musicweb a pro čtenáře je typograficky neodlišil.(Obdobně na str.45 až 50.)

„Tématem časopisů se budu zabývat v kapitole xxx.“ (str.30)